

Socialdepartementet
Pensionsgruppen

Pensionsgruppens överenskommelse om långsiktigt höjda och trygga pensioner

Följande dokument är den överenskommelse mellan Pensionsgruppens partier som ingåtts för att utveckla pensionssystemet i syfte att säkra långsiktigt höjda och trygga pensioner. Överenskommelsen saknar författningsförslag men fungerar som riktlinjer i det fortsatta beredningsarbetet.

En ny överenskommelse för långsiktigt höjda och trygga pensioner

Sverige har ett i grunden bra pensionssystem, vars unika konstruktion väckte stor uppmärksamhet internationellt när det beslutades på 90-talet och flera länder har nu reformerat sina pensionssystem med inspiration från det svenska. Att pensionssystemet ligger utanför statens budget och betalar ut precis så mycket pensioner det finns pengar till gör pensionssystemet finansiellt hållbart, vilket gör att det inte riskeras att vältra över skulder på framtida generationer. Tillsammans med den politiska stabiliteten – att en stor majoritet av riksdagen stod bakom systemet – ger det goda förutsättningar för trygga pensioner.

Det är nu snart 20 år sedan pensionssystemet kom på plats och omvärlden har under tiden förändrats. Det har betydelse för pensionerna. Under de senaste åren har de partier som nu står bakom pensionsöverenskommelsen därför genomfört en större översyn av systemets olika delar. Detta arbete har lett Pensionsgruppen till slutsatsen att grundprinciperna och styrkorna i pensionssystemet ska bevaras, men att systemet i delar behöver moderniseras för att bli ännu bättre på att leverera trygga pensioner.

Partierna som står bakom pensionssystemet har därför kommit överens om en fortsatt revidering av pensionssystemet för att säkra långsiktigt höjda, hållbara och trygga pensioner. Pensionsgruppen tar härmed vidare den överenskommelse som gjordes i mars 2014 och kommer inom ramen för sitt uppdrag att fortsätta underhålla pensionssystemet och värna pensionsöverenskommelsen. Utgångspunkten för denna nya överenskommelse i Pensionsgruppen är att göra flera förbättringar av pensionssystem för att möjliggöra tryggare och högre framtida pensioner.

1. Reformering och förstärkning av grundskyddet

Omfattningen av grundskyddet har successivt minskat i förhållande till medianinkomsten i samhället. Samtidigt har grundskyddet en starkt bidragande funktion i fråga om att förbättra för de sämst ställda pensionärerna. Av dessa skäl har Pensionsgruppen tagit initiativ till en grundläggande analys av grundskyddets konstruktion och effektivitet i syfte att ta fram förslag till förändringar som ger sammantaget bättre egenskaper för dem med låga pensioner, på kort och på lång sikt.

Det är endast garantipensionen i grundskyddet som omfattas av pensionsöverenskommelsen. Eftersom det finns tydliga kopplingar behöver en genomlysning av grundskyddet dock övervägas samlat med beaktande även av bostadstillägg och äldreförsörjningsstöd.

I arbetet med att förändra grundskyddet ska det, förutom att ge ekonomisk grundtrygghet, finnas ett särskilt fokus på att det ska löna sig att ha arbetat. Förändringar ska så långt möjligt präglas av stärkta drivkrafter till arbete och att det även för personer som omfattas av grundskyddet ska finnas drivkrafter för ett längre arbetsliv.

Utredningen pågår till den 2 februari 2018.

Pensionsgruppen är överens om att den inriktning som gäller för arbetet är att stärka och höja grundskyddet genom att:

- Grundskyddet ska förbättras och ha särskilt fokus på de ekonomiskt mest utsatta och därigenom minska inkomstgapet mellan kvinnor och män.
- För ökad träffsäkerhet ska garantipensionen utvidgas med ett mer behovsprövat tillägg. Tillägget ska integreras i garantipensionen och inte utformas som en ny förmån. Behovsprövningen av tilläggsdelen sker genom en inkomstprövning. Rätten till tilläggsdelen ska prövas automatiskt utan krav på särskild ansökan och den ska på motsvarande sätt som för den nuvarande garantipensionen omprövas automatiskt vid ändrade förhållanden.
- Taket för bostadstillägget höjs.
- Behovsprövningen i bostadstillägget ska bli effektivare genom att i ökad utsträckning värdera alla inkomster lika samt renodlas för att tydligare kopplas till bostadskostnaden.
- Möjligheterna för personer med garantipension att stärka sin ekonomiska situation genom ett längre arbetsliv ska förbättras.
- Förändringar bör genomsyras av att det ska vara tydligt ekonomiskt bättre att ha arbetat jämfört med nivån på grundskyddet.

2. Reformerat premiepensionssystem

Premiepensionssystemets syfte är att sprida risk och att bidra till en hög avkastning i syfte att stärka framtida pensioner. Nackdelar till följd av en svårkontrollerad mängd fonder och missbruk hos vissa fondbolag och rådgivare förekommer dock.

Det finns ett samhälleligt intresse av att människor får en pension som går att leva på och därför har vi en obligatorisk allmän pension. Premiépensionen är en del av den allmänna pensionen och därmed en del av socialförsäkringen för vilken det finns ett statligt ansvar. Det ska alltid vara spararens och pensionärens intresse som kommer i första hand. Det finns utifrån det skäl att i ett första steg och så snart det är möjligt strama upp reglerna för att stävja missbruk och göra fondtorget mer säkert med utgångspunkt i det 30-punktsprogram som föreslås i promemorian Ett tryggt och mer hållbart fondtorg (PM 2017:xx). Åtgärderna kommer göra fondtorget mer tryggt men fortfarande kommer fondtorget vara svårt att överblicka vilket gör det mycket svårt att upprätthålla en tillräcklig tillsyn och garantera frihet från missbruk, samt för den enskilde att göra välinformerade och rationella val. En styrning av kriterier genom lag innebär också att systemet är trögrörligt i fråga om förändringar i kriterierna. Det behöver därför i ett andra steg ske strukturella åtgärder i syfte att uppnå mer tillit till systemet och mer trygga pensioner.

Staten bör i större utsträckning ta ansvar för att premiépensionssystemet är konstruerat utifrån hur människor faktiskt agerar och inte utifrån hur man anser att de borde agera. Staten bör ta ansvar för att utfallet är rimligt och säkert, särskilt för dem som inte väljer. Det innefattar dock inte någon garanti för nivån på avkastningen.

Förvalet har en särskilt stark prägel av socialförsäkring och ska ha fokus på att utgöra ett tryggt system under hela livet. Det är dock inte detsamma som frihet från risk. För att säkerställa att risken i förvalet (Sjunde AP-fonden) är rimlig bör den nuvarande riskprofilen ses över. Inom ramen för förvalet bör det finnas en möjlighet för spararna att justera risken uppåt eller nedåt.

Ett mål för premiépensionssystemet behöver formuleras men den närmare utformningen av målet behöver övervägas ytterligare. Målet för premiépensionen riktas in på att leverera en förväntad avkastning som liksom i dag långsiktigt tydligt överstiger inkomstindex.

För den som själv vill ta ansvar för förvaltningen av sina premiépensionsmedel ska det vara möjligt att välja fonder med varierad inriktning. Ansvaret för utfallet ligger då på den som väljer – men staten måste ta ansvar för att den valmiljö som erbjuds är pålitlig och säker. Fondutbudet ska präglas av valfrihet men samtidigt vara kontrollerat och

säkert. Tillräcklig tillsyn ska möjliggöras och därigenom minimeras risken för missbruk av oseriösa aktörer. Dagens öppna fondtorg med fri anslutning utifrån vissa kriterier uppfyller inte de kraven varför det bör ersättas med ett upphandlat professionellt fondtorg.

Inriktningen på det nya fondtorget bestäms av övergripande principer om valfrihet, hållbarhet och kontrollerbarhet. Hållbarhetskraven ska, liksom de nya placeringsreglerna för AP-fonderna (se avsnitt 9), minst ta sin utgångspunkt i de internationella konventioner som Sverige har undertecknat. Vilka fonder som sedan finns på fondtorget ska styras utifrån professionella bedömningar. Fonderna upphandlas på den privata marknaden och staten har själv inga fonder på fondtorget.

En huvudman som styrs av övergripande principer i lag bör få ansvaret för att upprätthålla ett kvalitativt bra och säkert fondtorg med effektiva fonder. Huvudmannen ska på motsvarande sätt som AP-fonderna vara frikopplad från politisk styrning och regeringen ska därmed inte ha möjlighet att påverka vilka enskilda fonder som finns på fondtorget. Av det skälet flyttas ansvaret för utbudet på fondtorget från Pensionsmyndigheten till en särskild huvudman. Den närmare utformningen av den särskilda huvudmannen och övergången till det nya fondtorget behöver utredas i särskild ordning. Hanteringen av spararnas val kommer även fortsättningsvis hanteras av Pensionsmyndigheten.

Huvudmannen ärver vid skiftet av system dagens fondtorg och får utifrån detta successivt omvandla det till ett kostnadseffektivt, tryggt och kontrollerbart fondtorg.

I och med den framtida upphandlade och kontrollerade valmiljön bedöms det i nuläget inte vara aktuellt att införa bekräftelseval för dem som inte gjort omval under lång tid.

Pensionsgruppen är överens om att premiepensionssystemet ska behållas men att systemet ska reformeras för att ge bättre trygghet och högre framtida pensioner. Utformningen ska ha en annan utgångspunkt och en ny struktur i enlighet med nedanstående principer:

- Premiepensionen är en socialförsäkring för vilken staten måste ha ett tydligare ansvar. Det ska vara tryggt, vilket dock inte innebär någon garanti för utfallet.

- Förvalet (Sjunde AP-fonden) är utgångspunkten i försäkringen där staten ansvarar för att ge en kostnadseffektiv, trygg och stabil pensionsförsäkring under hela livet utan krav på kunskap eller egna åtgärder för spararen, med en målsättning om en avkastning som långsiktigt överstiger inkomstindex. Det ska inom förvalet finnas möjlighet för sparare att justera den individuella risknivån. Risknivån i förvalet ska ses över.
- För den som vill ska det finnas möjlighet att välja fonder på ett tryggt, kontrollerat och professionellt upphandlat fondtorg, utan risk för att utsättas för oseriösa aktörer. Den som väljer att gå över till fondtorget ska upplysas om att denne tar över ansvar för val och underhåll av sitt val. Fondtorget ska bära sina egna kostnader.
- En särskild huvudman (myndighet) ska ha ansvar för det nya fondtorget och svara för att fondtorget hela tiden är tryggt, hållbart och har god kvalitet. Huvudmannen ska ha en fristående ställning och sköta sitt uppdrag utifrån principer som fastställs i lag. Fonderna upphandlas efter professionella principer på den privata marknaden. Staten ska inte ha några fonder på fondtorget. Utbudet ska präglas av kvalitativa kostnadseffektiva, ESG-mässigt hållbara och kontrollerade fonder där risken för missbruk minimeras. Huvudmannen ärver inledningsvis det nuvarande fondtorget och omvandlar sedan detta på strikt professionella grunder till ett ansvarfullt, tryggt och kontrollerbart fondtorg. En förutsedd konsekvens av detta, inklusive genomförandet av 30-punktsprogrammet, är att antalet fonder avsevärt kommer att minska.
- Ett detaljerat förslag för den nya strukturen ska utredas i särskild ordning.
- Omgående införs åtgärder som ska gälla övergångsvis för att göra nuvarande fondtorg mer säkert. De övergångsvisa reglerna omfattar de förslag som lämnas i promemorian Ett tryggt och mer hållbart premiepensionssystem (PM 2017:XX), vilka i sin tur har sin grund i det av Pensionsmyndigheten framtagna 30-punktsprogrammet.
- De administrativa förenklingsförslag i Fokus premiepension (SOU 2016:61) som grundar sig på Pensionsmyndighetens tidigare förslag genomförs.
- Det ska införas en möjlighet att införa en årlig avgift för fonderna på fondtorget som därigenom möjliggör en finansiering av 30-punktsprogrammet.
- Regeringens skärpta regler för rådgivning och marknadsföring av fonder på fondtorget införs.
- Åtgärder introduceras för att säkerställa att kapitalet på fondtorget placeras hållbart.
- I och med ett betydligt mer kontrollerbart fondtorg bedöms det i nuläget inte finnas behov av att införa den typ av bekräftelseval som föreslås i utredningen Fokus premiepension.

3. Långsiktigt hållbara pensioner

I Sverige lever vi allt längre, sedan pensionsöverenskommelsen på plats har medellivslängden ökad med 2,4 år. Det är otroligt positivt, men innebär att pensionerna blir lägre eftersom de måste räcka under en längre tid. För att upprätthålla pensionsnivåerna behöver därför arbetslivet förlängas i takt med den ökade livslängden. Ett längre arbetsliv är också av betydelse för välfärden och därmed för hela samhället. Åtgärder som möjliggör och leder till ett längre och mer hållbart arbetsliv spänner över flera politikområden och berör mer än vad som ryms inom ramen för Pensionsgruppens arbete och pensionsöverenskommelsen. Det finns därför behov som inte täcks av denna ramöverenskommelse.

Pensionsgruppen har i överenskommelsen från 2014 ställt sig bakom att åtgärder behöver vidtas för att åstadkomma långsiktigt höjda, trygga och hållbara pensioner, men att detta bör föregås av samtal med arbetsmarknadens parter som har en viktig roll i det praktiska arbetet. Sådana samtal har förts under ledning av Göran Hägglund och Göran Johnsson som i september 2016 redovisade en avsiktsförklaring.

Pensionsgruppen är överens om att med utgångspunkt i Pensionsålderutredningens förslag och avsiktsförklaringen men med smärre justeringar utifrån dessa genomföra följande:

2020	- Lägsta ålder för att ta ut allmän pension höjs från 61 till 62 år.
- LAS-ålder höjs från 67 till 68 år.
- Möjligheten för arbetsgivare att säga upp arbetstagare utan saklig grund blir permanent över LAS-åldern, vilket innebär att det s.k. fönstret tas bort.
2023	- Lägsta ålder för att ta ut allmän pension höjs från 62 till 63 år.
- Ålder för garantipension höjs till 66 år.
- LAS-ålder höjs från 68 till 69 år
- Kringliggande trygghetssystem kopplas till riktåldern.
2026	- Lägsta ålder för att ta ut allmän pension höjs från 63 till 64 år.
- Ålder för garantipension knyts till riktåldern.

Lägsta ålder för att ta ut tjänstepension ska även höjas från nuvarande 55 år, men de närmare detaljerna för detta behöver utredas (se avsnitt 7).

De som inte blir berättigade till garantipension berörs enbart av den höjda 61-årsgränsen och kommer därför som regel att kunna ta ut sin pension på motsvarande sätt som i dag. För dem som har rätt till garantipension innebär alternativet ovan att de som är 60 år eller äldre under 2017 (födda 1957 och tidigare) inte berörs av höjningen av riktåldern 2023.

Av avsiktsförklaringen framgår att när det politiska systemet fattat beslut om förändringar av de pensionsrelaterade åldrarna kommer parterna att verka för att åstadkomma avtalslösningar som knyter an till den nya ordningen. Detta bedöms vara centralt för att åstadkomma både ett längre och mer hållbart arbetsliv och mer jämställda pensioner.

För att nå ett längre arbetsliv och långsiktigt hållbara pensioner behöver fokus också sättas på inträdet på arbetsmarknaden. I en internationell jämförelse är etableringsåldern på arbetsmarknaden, samt även den genomsnittliga åldern för uttag av universitetsexamen, hög i Sverige.

En riktålder införs

En riktålder införs till vilken samtliga pensionsåldersrelaterade åldersgränser kopplas – efter det att de initiala höjningarna genomförts. Syftet med riktåldern är att pensionsåldrarna automatiskt anpassas så att välfärden och en rimlig pensionsnivå kan upprätthållas. Rent praktiskt utgör riktåldern den åldersgräns som gäller för garantipension och för andra förmåner i och med att kringliggande system anpassas till den. Hela den ökade livslängden behöver dock inte läggas på arbete. Hur stor del av livslängdsökningen som bör påverka riktåldern liksom den närmare tekniska konstruktionen behöver utredas vidare.

Pensionsgruppen är överens om att riktåldern ska vara kopplad till ålder för uttag av garantipension. Åldersgränserna i de kringliggande offentliga trygghetssystemen justeras så att de på motsvarande vis följer den framtida riktåldern. De kringliggande trygghetssystem som kopplas till riktåldern är:

- bostadstillägg, efterlevandepensioner, efterlevandelivränta, äldreförsörjningsstöd.
- SGI-skydd, sjukpenning, bidrag till arbetshjälpmedel, rehabiliteringsersättning, sjukersättning, arbetsskadelivränta, boendetillägg.
- Handikappersättning, personlig assistans och assistansersättning, bilstöd.
- Ekonomiskt bistånd
- Arbetslöshetsförsäkring, etableringsinsatser, nystartsjobb

- Åldersgränserna i skattesystemet hanteras inte inom ramen för denna överenskommelse

Följsamhet för kringliggande trygghetssystem medför omedelbart ökade utgifter för statens budget. Det kompenseras samhällsekonomiskt av effekterna av ett längre arbetsliv. Reformen ska vara statsfinansiellt neutral. Pensionsgruppen kommer att följa utvecklingen och vid behov föreslå åtgärder.

Insatser för personer med ett långt arbetsliv

I de allra flesta fall har personer med ett långt arbetsliv en tillräckligt hög intjänad pension för att ligga över gränsen för rätt till garantipension. Dessa berörs då inte av den höjda åldern för rätt till grundskydd (riktåldern) utan kommer att kunna ta ut sin pension från 63 år som blir den nya nedre gränsen.

Personer med ett långt arbetsliv bakom sig som ändå är beroende av grundskyddet bör omfattas av övergångsbestämmelser som ger dessa personer möjlighet att även vid en höjd åldersgräns fortsatt lyfta garantipensionen vid 65 år. I takt med att arbetslivet förlängs kan villkoren för dessa undantagsregler också knytas till riktåldern.

Pensionsgruppen är överens om att det bör finnas en särskild undantagsregel för personer med ett långt arbetsliv. Personer med minst 44 år i arbetslivet ska även framöver fortsatt ges rätt till garantipension från 65 års ålder.

Avgiftens betydelse för pensionerna och pensionssystemet

I Pensionsgruppens fortsatta arbete med att underhålla pensionssystemet och värna pensionsöverenskommelsen behöver alla delar belysas.

En allt längre livslängd gör att den intjänade pensionen måste räcka under fler år, vilket får konsekvenser för pensionsnivåerna. För att upprätthålla pensionsnivåerna på kort och lång sikt är det därför centralt att fler kommer i arbete och att arbetslivet blir längre och mer hållbart. Det skulle leda till ett starkare fördelningssystem, vilket minskar risken för framtida balanseringar och ökar tilltron till att systemet kan leverera tillräckliga pensioner och därmed förtroendet för pensionssystemet. Att höja avgifterna är inte ett alternativ till ett längre arbetsliv eftersom det får full effekt först om flera decennier. Avgiften har betydelse för att i framtiden uppnå hållbara och

högre pensioner och upprätthålla den finansiella styrkan i systemet. För pensionssystemet och samhället är det därför centralt att avgiften är på rätt nivå.

Pensionsgruppen är överens om att pensionsnivåerna primärt måste upprätthållas genom ett längre arbetsliv, men att det samtidigt för pensionerna, pensionssystemet och samhället är av betydelse att avgiften i pensionssystemet är på rätt nivå. Pensionsavgiftens nivå ska därför analyseras vidare.

4. Arbetsmiljö- och utbildningsrelaterade åtgärder för ett hållbart arbetsliv

För att nå ett hållbart arbetsliv, klara framtidens kompetensförsörjning och långsiktigt hållbara pensioner är möjligheten att ställa om under arbetslivet central. Även tidpunkten för inträdet på arbetsmarknaden är viktig. Det är nödvändigt att människor inte slits ut på arbetsmarknaden utan orkar hela vägen.

Pensionsgruppen är överens om att arbetsmiljörelaterade åtgärder för ett mer hållbart arbetsliv kontinuerligt måste övervägas. Den nya myndigheten för arbetsmiljökunskap kan spela en viktig roll i det sammanhanget. Tillgången till en högkvalitativ företagshälsovård och rehabiliteringsinsatserna vid sjukdom behöver fortsatt förbättras. Det behövs ytterligare utbildnings- och arbetsmarknadsrelaterade åtgärder som förbättrar möjligheterna för vidareutbildning och karriärväxling, samt underlättar ett tidigare arbetsmarknadsinträde.

5. Delegation för äldre arbetskraft

För en väl fungerande arbetsmarknad är det nödvändigt att alla människors kompetens tillvaratas. För att uppnå ett mer hållbart arbetsliv och långsiktigt hållbara pensioner är det därför viktigt att bättre ta till vara äldres kompetens och att motverka de problem med åldersdiskriminering som finns på svensk arbetsmarknad i dag.

Pensionsgruppen är överens om att inrätta en ny delegation för äldre arbetskraft. Delegationens uppdrag blir att bidra till ökad kunskap om forskning om äldres möjligheter men även föreslå åtgärder som motverkar åldersdiskriminering för att bättre tillvarata äldres kompetens och erfarenhet.

6. Löpande samråd med arbetsmarknadens parter

Vägen mot ett längre arbetsliv och trygga pensioner berör hela samhället och i synnerhet arbetsmarknadens parter. För ett framgångsrikt resultat behöver alla krafter samlas. Arbetsmarknadens parter har genom avsiktsförklaringen visat på ett ansvarstagande för vägen mot ett längre och hållbart arbetsliv och för ett tryggt liv under pensionstiden. Parternas deltagande och arbete är avgörande för en framgångsrik väg mot ett längre arbetsliv och för genomförandet av fortsatta åtgärder. Ett utvecklat samarbete är därför av betydelse för att ömsesidigt kunna följa Pensionsgruppens arbete och parternas förankrings- och förhandlingsarbete.

Pensionsgruppen är överens om att det under processen för ett genomförande av ett längre och hållbart arbetsliv sker ett organiserat och löpande samråd med arbetsmarknadens parter. Ett särskilt partsråd kopplat till pensionsgruppen ska därför inrättas.

7. Översyn av avdragsreglerna för tjänstepension

Flera studier, inklusive Pensionsåldersutredningen, har visat på egenskaper i vissa tjänstepensionssystem som motiverar en översyn av reglerna för rätt till avdrag för pensionsavsättningar i Inkomstskattelagen för att på ett bättre sätt göra så att det allmänna pensionssystemet tillsammans med de avtalade pensionerna bidrar till långsiktigt hållbara och trygga pensioner.

Pensionsgruppen är överens om att tillsätta en översyn av villkoren för rätt till avdrag för pensionsavsättningar. Den bör, förutom lägsta uttagsålder, se över avdragsrättens storlek, utbetalningstidens längd, möjligheten att göra uppehåll i pensionsutbetalningarna och förlänga utbetalningstiden efter att pension börjat betalas ut och möjligheten att tjäna in pensionsrätt efter 65 år.

8. Åtgärder för mer jämställda pensioner

Det allmänna pensionssystemet är i grunden könsneutralt – pensionen beräknas och betalas ut på samma sätt helt oberoende av kön. Ändå blir den pension som betalas ut i genomsnitt mycket olika för kvinnor och män. I praktiken ger alltså det jämställda pensionssystemet inte jämställda pensioner. Att det blir så beror på att pensionssystemet är avgiftsbestämt och att pensionen beräknas utifrån hela livets inkomster.

Ojämsställda pensioner beror således primärt på faktorer utanför pensionssystemet som ligger utanför Pensionsgruppens kontroll men effekten finns i pensionerna och påverkar påtagligt pensionärernas livsvillkor idag och under lång tid. Det är därför även i Pensionsgruppens intresse att det ofrivilliga deltidsarbetet stoppas, att lönebildningen fungerar jämsställt och att ansvaret om barn fördelas lika mellan könen.

Pensionsgruppen tog under 2015 initiativ till en genomgripande analys av pensionerna ur ett jämsställdhetsperspektiv (Jämsställda pensioner?, Ds 2016:19). Mot bakgrund av den analysen slöt Pensionsgruppen i december 2016 en överenskommelse om en handlingsplan för Jämsställda pensioner.

Pensionsgruppen är överens om att det behövs ett särskilt och långsiktigt arbete för att åstadkomma förändringar som minskar pensionsgapet mellan kvinnor och män.

Handlingsplanen för jämsställda pensioner biläggs denna överenskommelse.

9. Moderniserade placeringsregler för AP-fonderna

Nuvarande placeringsregler för AP-fonderna utgår från förutsättningar som gällde på 90-talet. I flera avseenden har förändringar skett på och kring den finansiella marknaden som gör att placeringsreglerna behöver moderniseras så att fonderna ska kunna investera ansvarsfullt och hållbart för att uppnå största möjliga avkastning till pensionssystemet och så goda pensioner som möjligt.

Pensionsgruppen är överens om att arbetet med att reformera placeringsreglerna för AP-fonderna ska genomföras i enlighet med förslag i departementsskrivelsen Ändrade regler för Första – Fjärde AP-fonderna (dnr. Fi2017/02972/FPM).